

สำนักงานพัฒนาคุณภาพงาน
เลขที่ผลงาน...../.....
วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล..นางจันทร์จิรา หวังคุ้มกลาง.....รหัสบุคคล...004107.....

เบอร์โทรภายใน..02-2011992.....เบอร์โทรมือถือ0624249362..... Email Address..... W.junjira@gmail.com.....

หน่วยงาน..หอผู้ป่วยพิเศษศูนย์การแพทย์สิริกิติ์.9/2.....

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด)..งานการพยาบาลศูนย์การแพทย์สิริกิติ์

*ชื่อ-สกุล..นางจันทร์จิรา หวังคุ้มกลาง..... รหัสบุคคล.... 004107.....

(ผู้ที่ได้รับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง... Falling Love RAMATHIBODI...

ครั้งแรกที่ดิฉันเริ่มเข้ามาทำงานที่นี่ เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2544 จำได้ว่าทุกอย่างดูแปลกใหม่ไปหมด สถานที่ผู้คน สิ่งแวดล้อม ที่สำคัญคือดิฉันได้ก้าวเข้ามาทำงานเป็นพยาบาลวิชาชีพอย่างเต็มตัวต้องเริ่มต้นทุกอย่างที่นี่ที่ รามาธิบดีแห่งนี้ นับตั้งแต่นั้นจนถึงวันนี้ไม่น่าเชื่อว่าเวลาผ่านไปถึง 20 ปีแล้ว จากการที่มีอายุงานมากขึ้นเดิมทีจบใหม่ดูรายชื่อในตารางเวรชื่อของดิฉันจะอยู่ท้ายตารางหาได้ง่ายมาก ปัจจุบันชื่อของดิฉันขยับขึ้นไปเป็นลำดับที่3จากหัวตารางแล้วซึ่งก็สัมพันธ์กับอายุงานที่มากขึ้นด้วยนั่นเอง 20 ปีที่ผ่านมามีเรื่องราวมากมายแต่ดิฉันอยากเอาเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง ด้วยความสดใสของน้องนักเรียนพยาบาลที่จบใหม่กับพี่จบเก่ามาแล้ว20 ปี เรื่องมีอยู่ว่า เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมาที่หอผู้ป่วยของดิฉันได้รับน้องนักเรียนพยาบาลเข้ามาฝึกงานก่อนจะสำเร็จการศึกษาจึงได้มีโอกาสพูดคุยซักถามประวัติกันเล็กน้อย ในหัวข้อการสนทนาได้มีการสอบถามเรื่องอายุกันขึ้น หนึ่งในผู้ที่ถามน้องก็คือดิฉันเอง ด้วยความที่น้องใหม่หน้าเด็กมาก ดิฉันจึงได้เอ่ยถามไปว่า “ปีนี้หนูอายุเท่าไรคะ?” น้องตอบกลับมว่า “ปีนี้หนูอายุ21ปีคะ” ด้วยความอยากรู้ของดิฉันจึงได้ถามต่อไปอีกว่า “แล้วคุณแม่และคะอายุเท่าไร” น้องก็ตอบทันทีว่า “อ้อ....คุณแม่หนูอายุ41ปีคะ” พอสิ้นเสียงคำตอบของน้อง ก็มีเสียงหัวเราะดังขึ้นพร้อมกัน3คน คือดิฉัน และผู้ช่วยพยาบาลอีก2คนที่ขึ้นเวรด้วยกัน หนึ่งในผู้ช่วยพยาบาลคนหนึ่ง พุดขึ้นมาว่า “พี่(ซึ่งหมายความว่าถึงดิฉัน) แม่ของน้องเขายังอายุน้อยกว่าพี่อีก ให้น้องเรียกป้าได้เลยไม่ต้องเรียกพี่แล้ว” แล้วทุกคนก็หัวเราะพร้อมกันอีกครั้งด้วยความขบขัน ดิฉันเองก็อดที่จะหัวเราะไม่ได้เช่นกัน

เรื่องราวเล็กๆแค่นี้ ทำให้ดิฉันคิดย้อนไปถึงเวลาที่ผ่านมา ว่าเหตุผลอะไรนะที่ทำให้ดิฉันยังอยู่ที่รามาริบัติแห่งนี้ หรืออาจจะเพราะวันนั้นเมื่อหลายปีก่อน ดิฉันเดินทางกลับบ้านเพื่อพักผ่อนกับครอบครัวที่ต่างจังหวัด ดิฉันสังเกตเห็นว่าดวงตาของคุณแม่ข้างหนึ่งดูขุ่นวณ เห็นคุณแม่ตักอาหารไม่ตรงตำแหน่งของจานข้าวบางครั้งก็เดินสะดุด รองเท้าหรือชนโต๊ะเก้าอี้ ซึ่งเกิดจากการกระเผลอผิดพลาด จึงได้คุยกับครอบครัว ว่าคงต้องพาคุณแม่เข้ามารับการรักษา อย่างจริงจังเพราะอาการเจ็บป่วยของคุณแม่มีผลทำให้ความสามารถในการใช้ชีวิตประจำวันลดลง และมีโอกาสเกิด อุบัติเหตุจากการหกล้มได้ หลังจากหารือกันทุกคนในครอบครัวตัดสินใจเลือกดิฉันเป็นผู้ดำเนินการหลักเพราะดิฉัน ทำงานที่รามาริบัติ ทุกคนในบ้านเชื่อมั่นในสถาบันแค่นี้ ยินดีที่คุณแม่ก็ตอบตกลงที่จะมารักษาทันที เริ่มต้นจากการพา เดินทางเข้ามาเพื่อพบอาจารย์แพทย์ครั้งแรกที่แผนกตรวจตา ได้รับการวินิจฉัยว่า เป็นต้อกระจกที่ตาทั้ง2ข้าง แต่ อาจารย์จะเลือกทำเลผ่าตัดข้างที่เป็นมากกว่าให้ก่อน ซึ่งในการจัดลำดับในการตรวจที่แผนกตรวจตารวดเร็วและให้การ บริการที่เป็นกันเอง คุณแม่ประทับใจมาก ต่อมาดิฉันก็ดำเนินการเรื่องเตรียมการจะผ่าตัด ได้รับคำแนะนำ ได้ข้อมูลการ เตรียมตัว จากเจ้าหน้าที่อย่างครบถ้วน ด้านเจ้าหน้าที่ มีหน้าตาอ้วนแอ้มแจ่มใส รู้สึกได้ถึงความเต็มใจที่จะให้คำแนะนำ มีทีมแพทย์โหมร่ายยันการนัดก่อนผ่าตัด สอบถามอาการและยืนยันวันนอนโรงพยาบาล จะอยู่ที่นี้ในวันผ่าตัด ก็ใช้เวลาไม่นาน รวดเร็วทันใจ การผ่าตัดก็สำเร็จผ่านไปได้ด้วยดี ด้วยความเชี่ยวชาญเฉพาะทางของอาจารย์แพทย์หลังการ ผ่าตัดเพียง1วันเมื่อคุณแม่เปิดตาให้ คุณแม่ของดิฉันพูดว่า “โลกของแม่สว่างแล้ว” พร้อมทั้งขอดิฉันนัดหมายอาจารย์ แพทย์เพื่อจะมาผ่าตัดกระจกตาอีกข้างหนึ่งหลังจากตรวจ การกลับมามองเห็นของคุณแม่ทำให้คุณแม่มีความสุขมากที่ สามารถมองเห็นสิ่งได้ชัดเจนอีกครั้ง คุณแม่สามารถทำกิจวัตรต่างๆได้เหมือนเดิม คุณแม่ของดิฉันสามารถหลุดจากโลกที่ไม่สดใสมานานกลับมาสู่โลกที่สว่างใสอีกครั้ง และสามารถใช้ชีวิตได้เองไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น การมองเห็นของคุณแม่สร้าง โลกสว่างสดใสให้กับทุกคนในบ้าน เราทุกคนมีความสุข มีความสุขจริงๆนอกจากนี้คุณแม่ได้พูดกับคนที่มาเยี่ยมข้าว่า “ไม่ผิดหวังจริงๆที่แม่เลือกมารักษาที่นี่ แม่มีลูกเป็นพยาบาลอยู่ที่นี้ แม่มารักษาที่นี่ ที่ที่หลายๆคนอยากเข้ามารักษาแต่ ไม่มีโอกาส แม่โชคดี มากๆเลย แม่อ่านสลากยาและจัดยาเองได้แล้ว ไม่เป็นภาระของลูกๆ อีกต่อไป” ประโยคนั้นฉัน เฝื่อนได้ยิน คำพูดของคุณแม่ทำให้หัวใจของดิฉันพองโต รู้สึกรักและภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งของรามาริบัติอย่างภาคภูมิใจ

ถ้าลองมานั่งทบทวนดูรามาริบัติได้มอบแต่สิ่งดีๆให้ฉันมากมาย หรืออาจจะเกิดการดิฉันก็ดูแลคนไข้แบบ เดียวกันเช่นนี้ คุณแม่ของดิฉันจึงได้พบสิ่งดีๆในรามาริบัติ ดิฉันเชื่อเหลือเกินว่าหลายๆท่านในรามาริบัติก็คงรู้สึกเช่นกัน “หนึ่งในฤทัยฉันคือรามาริบัติ” ใช่เลยค่ะหนึ่งในฤทัยฉันคือรามาริบัติจริงๆ ระยะเวลา20ปีที่ผ่านมาเป็นเครื่องยืนยันได้ ว่า “Falling Love RAMATHIBODI” ฉันรักคุณ นะคะรามาริบัติ และดิฉันจะอยู่ที่นี้ต่อไป

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน)..... จันทรรจิรา ทวีคัมภลว

ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย)..... กัญญา จันทร์ศิริ

สังกัด..... งานตรวจตา แผนกต้อกระจก แผนกต้อหิน แผนกต้อกระจก แผนกต้อหิน แผนกต้อกระจก แผนกต้อหิน แผนกต้อกระจก แผนกต้อหิน

วัน / เดือน / ปี 29 เมษายน 2565